

2. §§ 37 og 38 affattes således:

»§ 37. Den, som forsætligt eller uagtsomt begår designindgreb, skal betale

- 1) et rimeligt vederlag til den forurettede for udnyttelsen og
- 2) en erstatning til den forurettede for den yderligere skade, som overtrædelsen har medført.

Stk. 2. Ved fastsættelse af erstatning efter stk. 1, nr. 2 skal der tages hensyn til blandt andet den forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste.

Stk. 3. I sager, der omfattes af stk. 1, kan der derudover fastsættes en godtgørelse til den forurettede for ikke-økonomisk skade.

§ 38. Med henblik på at forebygge yderligere designindgreb kan retten efter påstand ved dom blandt andet bestemme, at et produkt, der udgør et designindgreb, skal

- 1) tilbagekaldes fra handlen,
- 2) endeligt fjernes fra handlen,
- 3) tilintetgøres,
- 4) udleveres til den forurettede, eller
- 5) ændres på en nærmere angiven måde.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på materialer, redskaber eller lignende, der primært har været anvendt til ulovlig fremstilling af de krænkende produkter.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkelsens omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.

Stk. 5. Retten kan efter påstand give krænkeren tilladelse til at råde over de i stk. 1 og 2 nævnte produkter, materialer, redskaber eller lignende i designets beskyttelsestid eller en del af denne mod et rimeligt vederlag. Dette gælder dog kun hvis

- 1) krænkeren hverken har handlet forsætligt eller uagtsomt,
- 2) foranstaltningerne efter stk. 1 ville skade krænkeren uforholdsmæssigt meget, og
- 3) et rimeligt vederlag er tilstrækkeligt.«

3. § 39, 3. pkt., affattes således:

»Den, som har begået designindgreb før akterne er gjort tilgængelige for enhver, og som derved har haft vinding, skal betale erstatning efter § 37 i det omfang det skønnes rimeligt, dog ikke ud over den vinding, denne må antages at have haft ved designindgrebet.«

4. Efter § 39 indsættes:

»§ 39 a. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 37 og 38, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.«

§ 4

I lov nr. 778 af 9. december 1987 om beskyttelse af halvlederprodukters udformning (topografi), foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF om håndhævelse af ejendomsrettigheder (EU-Tidende 2004, L 195 s.15).«

2. §§ 14 og 15 affattes således:

»§ 14. Den, som forsætligt eller uagtsomt krænker en eneret i henhold til denne lov, skal betale

- 1) et rimeligt vederlag til den forurettede for udnyttelsen og
- 2) en erstatning til den forurettede for den yderligere skade, som overtrædelsen har medført.

Stk. 2. Ved fastsættelse af erstatning efter stk. 1, nr. 2 skal der tages hensyn til blandt andet den forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste.

Stk. 3. I sager, der omfattes af stk. 1, kan der derudover fastsættes en godtgørelse til den forurettede for ikke-økonomisk skade.

§ 15. Med henblik på at forebygge yderligere krænkelse kan retten efter påstand ved dom blandt andet bestemme, at eksemplarer af topografien eller halvlederprodukter, der er fremstillet ved hjælp af topografien, der krænker eneretten i henhold til denne lov, skal